

Remélhetőleg a Deutsche Forschungsgemeinschaft projektjei és a DIEPER segíteni fog abban, hogy a tudományos magfolyóiratok digitalizálása során elkerülhetők legyenek azok a káros viszonyok, amelyek a kurrens elektronikus folyóiratoknál néhány éve megfigyelhetők. Ezeknél ugyanis a nem angol nyelvű címek csak marginális szerepet játszanak, legyen szó az Academic Pressről, az EBSCO-ról, a SilverPlatterről, a Springerről vagy az UMI-ről. Az európai kutatókat is megilletik azok a lehetőségek, amelyek az angol nyelvterületen

máris rendelkezésre állnak. Nem lehet azonban kizárólagossággal az amerikai finanszírozási modellt követni, ha el akarjuk kerülni a szellemtudományi kutatásokra végzetes következményeket.

/HILZ, Helmut: JSTOR – ein Projekt zur Zeitschriftendigitalisierung in den USA. = Zeitschrift für Bibliothekswesen und Bibliographie, 46. köt. 3. sz. 1999. p. 213–225./

(Papp István)

## Ismét egy új információmeghatározás az Oroszországi Föderációból

Mondják: a szegény országok kutatói mindekenél előtérbe emelik a konstrukciók felállításában, fogalmi meghatározásokban jeleskednek, minthogy gyakorlati alkotásokhoz nincsenek meg, vagy alig vannak meg a feltételeik. A tegnapi Szovjetunió, illetve a mai Oroszország ebbe a kategóriába tartozik.

Csak azokból is, akik az információ fogalmának meghatározására fordították szellemi kapacitásuk kisebb-nagyobb hányadát, hosszú névsorra futja. E névsor legjellegesebbjei: A. I. Barsuk, I. E. Barenbaum, É. K. Bepalova, M. G. Vohryševa, K. B. Gel'man-Vinordov, R. S. Gil'revskij, Ű. S. Zubov, O. P. Koršunov, Ű. M. Laufer, A. I. Mihailov, V. D. Paradzanov, Á. K. Rebane, N. A. Sládneva, A. V. Sokolov, K. V. Tarakanov, A. I. Černyj stb.

E cikkben É. A. Medvedeva idézi-méltatja-észrevételezi az előtte járók információmeghatározá-

sait, s oda konkludál, hogy újabb, az eddigi eredményeket hasznosító és kiegészítő meghatározásra van szükség.

A következőre: „A szociális információ olyan lényeg, amely a szocium objektív és szubjektív realitásának különböző oldalait és szintjeit tükrözi, és ezáltal közreműködik az embernek a társadalommal és a természettel való kölcsönhatásában a tér- és időbeli kontinuum ilyen vagy olyan határai között.”

A szerző szerint az információ meghatározásával kapcsolatos kutatásokat tovább kell folytatni, főként ami a dokumentális információt illeti.

/MEDVEDEVA, E. A.: Sovremennaja traktovka ponatija informacija. = Naučnye i tehničeskije biblioteki, 8. sz. 1998. p. 10–24./

(Futala Tibor)

## Kolorisztika avagy a színek informatikája

A szín az ember mint információs rendszer számára felettébb bőséges információforrás. Attól függően, hogy az ember milyen információs előkép szerint él, alakul egészsége, életével való elégedettsége, sikereinek száma és jellege. A kolorisztika mint a színek informatikája a színek „nyelvét”, a szervezetekre és a pszichikumra gyakorolt hatásának mechanizmusait tanulmányozza. És persze: a lélektani, orvostudományi, munkaszervezési, a dizájnról koncentráció stb. színek alkalmazásának hatásait is.

Az emberiség kezdeteitől két színt különböztetett meg egymástól, a sötétet (feketét) és a világosat (fehéret). E két szín megnevezéséhez ké-

sőbb a piros megnevezése csatlakozott (Afrika egyes övezeteiben), majd a zöld és a sárga (esetleg fordított sorrendben Gabon, Szomália és Togó vidékein). A kék szín „felfedezése” a Peking-vidéki kínaiakhoz és a Délkelet-Ázsiában lakó népekhez fűződik. A következő szint, a barnát Balin és Jáván „vették észre”. Utolsónak a rózsaszín, a narancssárga és a szürke „néven nevezése” maradt (japánok, angolok, oroszok, kantoni kínaiak).

A színek gradációja a csodálatos éghajlatú Attika görögjeire várt. A bibliai idők is a színek meglehetősen változatos ismeretéről tanúskodnak (vö. Ézsaiás, I. 18.). Némely korántsem civilizált